

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

O, e mare sărbătoare pentru cei din cer, și coboară sfinții aici, în mijlocul poporului adunat la izvorul Meu de cuvânt. Sunt Domnul Iisus Hristos, însoțit de mironosițele învierii Mele, și de ucenicii Mei, martorii Mei, așa cum Eu i-am numit pe ei, și apoi i-am trimis să lumineze lumea cu slava cuvântului Meu, cu Evanghelia Mea peste toată făptura, căci Eu am fost pus de Caiafa în mormânt, după ce Iosif Arimateeanul a căpătat de la Pilat trupul Meu cel răstignit pe cruce de răutatea mai-marilor poporului Israel, și care țineau cu strășnicie la locurile lor sus-puse peste popor.

Sunt Domnul Cel înviat din răstignire și sunt viu în vecii vecilor. Cuprind în salutul învierii Mele pe toți cei adunați la izvorul cuvântului Meu pentru sărbătoarea mironosițelor învierii Mele: Hristos a înviat! O, pace vouă, căci cu dorul din inimi așteptați și veniți spre izvor și spre poporul Meu, care vă întâmpină pe voi în numele Meu! Credința voastră în venirea Mea cuvânt pe pământ în zilele acestea vă face parte de iertarea păcatelor, căci cel ce crede în Mine se îngrijește apoi să-și curățească viața, să învieze din păcat și să se dea Mie curățat, și apoi martor al iubirii Mele cu care vin după om și îl scol pe el din sângele lui și Mă dau lui Mântuitor și Mângâietor, așa cum Îmi este de la Tatăl lucrarea.

Le-am spus celor îndărătnici și necredincioși atunci: *«Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre»*. Am spus așa fiindcă Eu am venit de la Tatăl să-l curăț de păcat pe cel ce crede în Mine, trimisul Tatălui la oameni pe pământ. Satana, rivalul Meu, stă de șapte mii de ani împotriva omului și îl trage la el, căci s-a supărat pe Mine și pe om după ce și-a pierdut frumusețea și locul lui de lângă Mine cu slujirea sa, după ce s-a dorit întâiul peste toate, mare și peste Dumnezeu, Cel ce a făcut lumea, văzutele și nevăzutele și pe îngerii Lui slugi ale Lui și ale omului între pământ și cer.

O, voi, cei care culegeți din gura Mea sămânța cuvântului Meu, semănată peste pământ și peste voi și Îmi așezați în carte cuvântul spre mărturia Mea, o, avem de lucrat cu putere mare de cuvânt în ziua aceasta, Eu, și cei din cer veniți cu Mine la masă de cuvânt, și apoi voi, că nu e de lăsat ceață peste cei ce prin valurile vremii află bărcuța Mea și se țin pe urma ei cu pasul lor, spre bucuria Mea și spre salvarea lor, că este scris în Scripturi că mulți vor cerceta cartea Mea și va crește în ei știința și dorul de Dumnezeu și iubirea cea de sus în ei pe pământ, și apoi, prin rodul cel de pe pământ în ei, mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor deștepta, unii spre viață veșnică, iar alții spre ocară și spre scârbă veșnică, iar cei înțelepți pentru Dumnezeu vor străluci cum strălucește bolta cerului, și vor fi ca stelele în vecii vecilor toți cei care vor fi îndemnat pe mulți să umble pe calea dreptății, așa cum este scris. Amin.

O, nu este iubire curată în oameni, nu este! Nici măcar iubirea de Dumnezeu nu este curată în om. Tot omul are iubire de sine când Îl iubește pe Dumnezeu, și se vatămă om pe om de la duhul semeției, duh care tainic îl ține pe om sub vraja lui, iar lipsa de iubirea cea de sus e mare în om, căci iubirea înseamnă Dumnezeu, nu altceva înseamnă acest cuvânt, și numai omul îndumnezeit de Duhul lui Dumnezeu are în el iubirea cea de sus pentru cei din jurul lui, pentru cei de pe pământ.

O, de s-ar pocăi omul de toate câte nu înseamnă Dumnezeu în el, ar primi el atunci iubirea cea de sus, căreia îi trebuie loc curat, inimă curată în om. Ce face inima curată în om? Ea nu osândește pe nimeni, ea se smerește pentru ea însăși și pentru cei din jur, stând supusă lui Dumnezeu, Judecătorul a toate câte sunt și vor fi. Ea dă viață, căci Dumnezeu Se sălășluiește pe Sine în ea pentru smerenia ei, cu Duhul Lui Cel dătător de viață, duhul iubirii cea de sus.

O, adunați-vă inimioarele în cuvântul Meu, voi, cei adunați cu dor și cu credință la izvorul Meu de cuvânt! Vă învăț iubirea cea de sus prin Duhul Meu, Care este Tatăl sălășluit în Fiul Său Iisus Hristos, căci Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl în Mine este. O, dați-vă spre înțelepciunea cea de sus în voi ca să înțelegeți cu ea pe Dumnezeu-Cuvântul, și spori-va știința voastră, căci numai cei ce nu înțeleg pe Dumnezeu, numai aceia rămân morți și nu caută cu El. Fiți însă supuși învățaturii gurii Mele, căci vremea este grea, este cu necredință, iar diavolul, potrivnicul Meu, împrăștie peste tot duhul dezbinării, căci vremea lui este în toi, dar și capcana lui este gata, fiindcă prin toate el și-o lucrează, căci nu poate avea fărădelegea altă plată decât focul cel pregătit ei. O, vai de cei ce se numesc slujitori de biserici și se așează ei pieziș ca să-i oprească din cale pe cei ce află râul cuvântului Meu cel dătător de viață și dau să vină să se adape și să învieze, așa cum cere Dumnezeu celor ce cred în El! Nu uitați Evanghelia gurii Mele acum două mii de ani pentru însemnarea celor ce cred în Mine, căci am spus așa: *«Celor ce vor crede în Mine le vor urma aceste semne: în numele Meu vor izgoni pe demoni din oameni și din locuri, în limbi noi vor grăi, șerpi vor apuca în mână, și chiar băutură aducătoare de moarte de vor bea, nu-i va vătăma pe ei; și vor pune mâinile lor peste cei bolnavi, și aceștia se vor face sănătoși»*. O, dacă slujitorii de biserici ar avea în ei Duhul Meu, ar cunoaște aceștia că Eu sunt acest cuvânt, cu care Tatăl Mă trimite pe pământ. O, nu e necredința pricina, căci se simte cu inima că Eu sunt acest cuvânt, ci e altul păcatul celor ce se împietresc. Pe Mine M-a dat spre răstignire poporul Israel din pricina dorului lui de mărire și de întâietate peste oameni pe pământ, căci semeția îl orbește pe om, și și-au păstrat întâietatea cei ce M-au ascuns dinaintea oamenilor, dar au pierdut viața, căci este scris: *«Cel ce își câștigă viața, acela și-o va pierde»*, și iată, așa își pierd partea lor cu Mine cei ce stau la răspântii ca să-i oprească să nu vină după Mine cei săraci cu duhul, și scris este despre aceștia: *«Pândesc din ascunziș ca leul din culcușul său, pândesc ca să apuce pe cel sărac și ca să-l tragă la ei, și își zic: întors-a Domnul fața Lui, ca să nu vadă până în sfârșit»*.

O, vă dau vouă din duhul și din iubirea cea de sus a mironosițelor învierii Mele, căci Eu, Domnul, am suflat peste ele duhul care-l suflu și peste voi astăzi, și ele au mărturisit învierea Mea și au rămas în iubirea Mea, iar cei ce rămân în iubirea Mea dacă cer în numele Meu ceva de la Tatăl Meu, El le dă lor, le dă Tatăl celor ce Mă dau, căci credința lor este mare, și tot așa de mare este și rodul ei. Amin.

— *În ziua întâi a săptămânii, noi, Doamne înviat, noi am venit la Tine, căci am privit și am văzut unde Te-au pus după ce ai fost coborât de pe crucea răstignirii Tale. Pe când răsărea soarele, dis-de-diminează am venit la Tine, și ne gândeam pe cale cum să facem cu piatra răsturnată peste mormânt, mare foarte cum era. Îngerul Tău însă ne-a luat-o înainte și a dat deoparte piatra, iar noi, intrând, l-am văzut așezat în dreapta în hăinuță albă și ne-am înfricoșat la vederea lui, și nu știam cum să găsim trupul Tău ca să-l înmiresmăm pentru înviere, o, Doamne, dar ne-a spus îngerul: «Nu vă înspăimântați, nu vă întristați! Iisus Cel răstignit nu mai este aici, a înviat, iar aici este locul unde a fost pus. Mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că Îl veți vedea în Galileia, după cum El v-a spus». Ne-am cutremurat, și ne temeam să spunem ceva cuiva, și apoi Tu Te-ai arătat nouă înviat, și ai stat cu ucenicii Tăi, și până la înălțarea Ta în Tatăl le-ai dat lor dovada învierii Tale, și în văzul nostru, al tuturor care am văzut, Te-ai dus apoi la cer.*

S-a ridicat apoi dușmănie mare asupra învierii Tale, și iarăși Te-au ascuns sub lucrarea minciunii asupra Ta mai-marii poporului Israel, dând vina pe noi, cum că ucenicii Tăi Te-au furat din mormânt. Mare și multă a fost lucrarea minciunii și după ce ai înviat, așa cum mare a fost ea și înainte de a Te lăsa Tu în mâinile lor pentru ca să mori pentru noi, cei mult păcătoși, Doamne. Diavolul l-a învățat pe Iuda să creadă că nu-l iubești, și așa l-a tras pe el de partea potrivnicilor Tăi, Caiafa cu ai lui, și a căzut Iuda în amețea iubirii de bani, pe care o avea în sânge, și s-a dat el celor ce Te voiau pe Tine, și căroră el s-a tot căinat cu rana inimii lui împotriva Ta, Doamne, și n-a căpătat el nimic apoi de la ei, decât moartea Ta și a lui. O, nimic nu

capătă cel ce se caină cu nemulțumirea lui, decât clătinarea lui și a celor cărora el se încredințează, spre pieirea lor și a lui.

Suflăm peste poporul Tău înțelepciunea cea de sus când grăim acestea în mijlocul lui, Doamne, și îi spunem lui să știe că Tu ești Judecătorul a toate, iar cei ce-și fac stat de judecători nu-și fac bine lor, și urechea lor se vatămă, ca și inima lor, ca și credința lor, ca și viața lor, căci diavolul se pricepe cu multul peste cei nemulțumiți, și apoi îndoielnici, iar Tu nu mai poți să stai în ei, și rămân ei fără de credință apoi, și Tu stai și aștepti caința lor. Caiafa este omul în care se regăsesc toți cei ce slujesc în biserici pentru rangul lor și nu-și pleacă ei fruntea înaintea cuvântului Tău cel de azi, care cheamă morții la înviere, și mint aceștia pe toți care dau să vină ca să-și capete iertarea păcatelor lor. Le spunem lor că noi nu ne-am împiedicat în Caiafa, căci am trăit cu inima adevărul Tău, o, Doamne, și prin înțelepciunea cea de sus în noi am rămas în iubirea Ta.

Se clatină cerul și pământul când văd duhul minciunii că înviază de șapte ori mai mult împotriva Ta în zilele acestea prin îngâmfarea poporului iudeu, care n-a încetat să Te prigonească din om, din inima celui ce dă să Te simtă în el, Doamne. O, ce negură de minciună, ce munte de ceață dă el să împrăștie acum pe pământ asupra ființei Tale de Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Mântuitorule rănit! Cei ce nu cunosc iubirea nici cu mintea, nici cu inima, nici cu viața lor, aceia sunt pedepsiți la ne iubire, căci semeția omului împotriva altui om ridică rivalitate între om și om, și e durere mare pe pământ lipsa Ta din om, din cel ce nu știe ce vrea, săracul. Noi însă rămânem peste timp pilde de credință, și apoi iubire plină de Duh Sfânt în noi pentru Tine și pentru cei ce sunt și vor fi ai Tăi pe pământ și în cer, căci inima din noi a fost plămădită din nou de cuvântul Tău cel dătător de viață și am rămas vii în vecii vecilor, și așa rămân cei credincioși, și care știu să-și păstreze și să-și urmeze credința și roadele ei, de pe pământ și până în cer, o, Doamne înviat și mărturisit de noi înviat.

O, nu vă îndurerați voi, iubiți ai lui Hristos, de la cei ce n-au ochi să vadă și urechi să audă și minte să priceapă și inimă să simtă cu ea pe Dumnezeu din voi! Lăsați-i! Sunt călăuze oarbe pentru ei și pentru cei ca ei înăuntrul și în afara staulului vostru cu Domnul pe pământ! Voi știți calea. Iubirea de Dumnezeu este ea și statornicia cea pentru ea. Voi știți lucrarea împărțită vouă de Domnul. Faceți, așadar, Domnului ucenici, iar cei risipitori de suflete și de credință în suflete să se înțeleptească de sus, dacă vor! Vedeți însă cu veghe mare, să nu rămână rădăcini veninoase, și curățiți bine inimile credincioase lui Dumnezeu-Cuvântul și întăriți-le pe ele în lucrarea inimii curate în toată vremea, nu când și când, căci cine n-are inimă curată pentru voi, nu are nici pentru Domnul, și se risipesc aceștia sub boala de minte, care îi împarte pe ei în multe părți sub cârma lui satana, care lucrează prin om lucrarea sa.

Voi, cei ce iubiți cu iubirea cea de sus pe Dumnezeu și pe frați, nu fiți împărțiți cu iubirea, nu fiți împărțiți cu inima! Iubirea este taina lui Dumnezeu, și ea se stinge în voi când sunteți împărțiți pentru iubirea din voi. Învățați, învățați să rămâneți în iubirea Lui! Cereți sfat pentru această măreață stare în voi, căci diavolul vă pândește să vă învinuiască pe voi ca pe cei nestatornici și nevegheatori pentru statornicia inimii curate în voi. Suntem între cei din cer popor al sfinților Domnului, iar sfinții văd înăuntrul din voi și lucrarea voastră cea nevăzută a minții și a inimii, și pentru care trebuie să vă lucrați mărturie frumoasă și sfântă înaintea Domnului și a sfinților Săi, iar pentru aceasta trebuie să vă îndeletniciți numai și numai în Domnul să stați, numai și numai purtarea Lui s-o săvârșiți întru voi, iar duh de judecată nici să se pomenească la voi, căci noi, sfinții Lui, vă învățăm pe voi binele cel din cer vouă, spre dobândirea harului vostru în Hristos. Amin.

Iar Tu, Doamne biruitor prin cruce și prin înviere, pune îngeri gurii lor, inimii lor, minții lor, faptei lor, ca să-i păstrezi ai Tăi până la venirea Ta cea mare pentru noi și pentru ei, că ei sunt martorii noștri împotriva celor ce atât de josnic dau în Tine și în noi prin duhul minciunii, duhul diavolului, care judecă prin mintea omului semeț, dar noi, mironosițele învierii Tale, le

spunem lor cuvântul Tău cel de acum două mii de ani și le spunem așa, spre salvarea sau spre ocara lor: «Nu judecați, ca să nu fiți judecați, căci omul prin cuvintele sale se va mântui sau se va osândi». Amin, amin, amin.

— Ceata celor adormiți, suntem și noi întru venirea Ta în ziua aceasta de pomenire a noastră în mijlocul poporului Tău de azi, o, Doamne, și la chemarea lor am răspuns și ne-am înfățișat, și suntem mulți, fără de număr, după numărul neamului nostru cel până la Adam. O, deschide-ne mormintele și lasă-le așa apoi, ca să ieșim de tot și să stăm înaintea Ta cu mântuire pentru noi, căci Tu ai venit cu învierea morților, Doamne! Suntem unii liniștiți, iar alții suntem îndurerați. Mila Ta să ne facă pe toți iertații Tăi, căci ai slujitori rugători din partea Ta pentru noi înaintea Ta aici. Stăm la masa noastră de pomenire și privim peste poporul Tău de azi, nădejdea Ta și a noastră pentru învierea a toate, pentru nașterea din nou a lumii. O, de-ar avea parte toți oamenii de pe pământ de izvorul Tău de cuvânt de azi mai înainte de întâlnirea lor cu Tine pe calea pe care noi am plecat de pe pământ! Ai venit cuvânt pe pământ ca să nu moară oamenii în păcatele lor, ci să se curețe prin credință și prin harul Tău cel de azi prin biserica Ta de nou Ierusalim pe pământ, izvorător de înviere pentru cei atât de departe de Tine cu viața lor. O, să-i învețe pe toți, Doamne, să-i tragă pe toți la Tatăl cuvântul Tău cel de azi! Amin, amin, amin.

— Eu, Domnul, de aceea am venit pe pământ, o, suflete suferinde de așteptare și de durere. Eu, Domnul, vă dau vouă ușurare multă acum. Le dau și celor ce M-au împuns și Mi-au pironit trupul pe cruce, și care văd slava Mea cea de azi în cuvânt de facere nouă. Sunt miloși ca și Mine cei ce mijlocesc înaintea Mea pentru voi, cei pomeniți în vremea aceasta pe jertfelnicul cel de foc al bisericii de nou Ierusalim, proorocie împlinită de Mine pe vatra neamului român, dar atât de puțin crezută și pricepută de omul împământit! Eu, Domnul, împuternicesc aici prin cuvântul Meu rugăciune miloasă. Eu sunt Cel ce stau la cârma acestui popor mititel, căci cu cei mari n-am încăput nici atunci, nici acum. O, fie voia Mea cea mântuitoare peste voi! Amin.

Iar tu, poporul Meu cel hrănit de cuvântul Meu cel de azi, ai grijă, tată, de cărarea Mea spre tine, că asupra ei e răutate mare, și e mare lupta aceasta, dar tu să te hrănești din destul cu hrana cea de la Mine ca să te țin Eu de mână, căci valurile sunt mari. Cearta pentru întâietate a făcut în toate vremile durere în mijlocul celor ce M-au iubit pe pământ, dar împotriva ei stă de două mii de ani cuvântul Meu care spune: «*Cel ce voiește să fie întâiul, să fie ca Mine, slujitor, și altfel să nu fie în biserica Mea de fii, ci să fie duhul și iubirea cea de sus*». Amin.

Și acum, zic ție, poporul Meu de la izvor, și tuturor celor adunați la sărbătoare: înțețiți peste tot cu multă împlinire păstrarea în mare sfințenie și lucrare cerească a zilei întâi a săptămânii, ziua Mea de odihnă, cea de după învierea Mea, și veți fi cei nebiruiți pe pământ! Ziua întâi a săptămânii este cea mai lungă zi între cele șapte și începe de la asfințitul soarelui de sâmbătă și până la răsăritul de luni, iar în acest timp numai și numai ale Mele să le săvârșiți, și nimic dintr-ale voastre, ca să fiți voi cei binecuvântați și mult roditori de Dumnezeu pe pământ. Învățați cu mare veghe această ascultare, și veți vedea mari împliniri, și tot ce vei cere tu, poporul Meu, pentru împlinirea Mea prin tine pe pământ, așa cum Eu îți dau să lucrezi, Eu voi împlini așa. Amin.

Am petrecut cu tine în mare sărbătoare cerească pentru iubirea mironosițelor învierii Mele, în duminica a treia de după învierea Mea, ziua întâi a săptămânii, poporul Meu.

Am petrecut petrecere sfântă cu voi, cei ce ați venit plini de dor la izvor ca să luați pentru harul Meu cel din voi apoi.

Am mângâiat cu sărbătoare, noi și cu voi, pe cei adormiți, care sunt fără de număr la masă. Amin.

Cuvântul Meu cârmuiește un popor credincios în zilele acestea în mijlocul neamului român. O, neam român, ia și tu, ia, tată, și tu și te îmbucătorește din mana cea de sus la masa Mea cu

poporul Meu cel din mijlocul tău! Pace ție, dacă voiești de la Mine și nu de la tine! O, pace ție îți dau Eu! Nu cum îți dă duhul lumii îți dau Eu, ci îți dau din cer. Amin.

Sfârșesc acum grăirea Mea cea de azi și pecetluiesc peste toți cu numele Meu:

Iisus Hristos, Cel ce din mormânt a treia zi S-a sculat! Amin, amin, amin.

5/18 aprilie 2010